

03 fillér egyszeres illeték kiszabását jogosnak, valamint a felemelt illeték helyett az egyszeres illeték összegével egyenlő bírság kirovását az okirati illeték kiszabása végett való bemutatásának elmulasztása miatt találta helyénvalónak.

A m. kir. pénzügyigazgatóság végzése helyesen utalt arra, hogy a váltóknak a zálogjog tkvi előjegyzése alkalmával megfelelő illetékre történt kiegészítése nem érinti az előjegyzett zálogjog bekebelezhetése végett külön okiratban adott engedély után az ill. díjj. 54. tétele szerint járó II. fokozatú illeték lerovása iránti kötelezettséget. A panasz idevonatkozó része tehát nem bír alappal.

A haszonbérleti szerződésben a bérlőkért kezességet vállaló személyt a bérleti szerződés illetékeért kezesség nem terheli. (Közigazgatási Bíróság 10.875/1929. P. szám.) A panaszolt illetékek a vonatkozó kiszabási iratok igazolása szerint azon haszonbérleti szerződés után szabattak ki, amelyet báró T. V. mint tulajdonos, valamint K. J. és neje mint haszonélvezők és bérbeadók B. Sándorral, és illetőleg R. Ernővel 1924 február hó 8-án, és illetőleg 1925. évi december hó 12-én a t.-i ingatlanokra nézve kötöttek, és amelyben a panaszos dr. B. Ferenc a bérlőkért fizetési kötelezettségeik erejéig készfizető kezességet vállalt, és amelyek a panaszostól egyetemlegesség címén követeltetnek, mégpedig a megtámadott határozat szerint, az ill. szab. 95. §-a alapján, és azért is, mert a királyi pénzügyigazgatóság vizsgálat útján megállapította, hogy a panaszos 1924. évi január 1-től december 31-ig B. Sándorral együttesen társasviszonyban bérelte az ingatlanokat. A kiszabás alapjául szolgált hivatalból hitelesített másolat azonban a kir. pénzügyigazgatóság indokolásában felhozott tényállást meg nem erősíti, amennyiben ebben az okiratban a panaszosnak bérlőtársi minőségéről említés téve nincs, hanem mindenütt az okiratban mint készfizető kezes van megjelölve, annak a kérdésnek az elbírálásánál tehát, hogy a panaszos az okirat után kiszabott illetékért egyetemlegesség címén felelősséggel vagy kezességgel tartozik-e vagy sem, pusztán és kizárólag az okirat tartalma irányadó annál is inkább, mert amennyiben a panaszos bérlőtársi minősége nem az okirattól, hanem valamely más ügyletből következne vagy megállapítható volna, akkor a panaszos bérlőtársi minőségében nem a kiszabás alapjául szolgált okirat után megszabott illeték fizetésére, hanem a külön tényállás alapján megállapított bérlőtársi minőség külön illetékezése útján e külön illeték fizetésére lenne vagy lehetne kötelezhető. A haszonbérleti szerződésben a bérlőkért készfizető kezességet vállaló, tehát a

főügyletről kiállított okiratban vállalt kezességre, tekintettel az ill. szabályok 54. §-a értelmében csak az ügylet illetékmentes részében résztvevő félnek az illetékért való felelősségét vagy kezességét sem az illetékszabályok 89. §-a, sem pedig annak 95. vagy 97. §-a meg nem állapítja, a panaszost tehát a tőle követelt illeték fizetésének kötelezettsége alól felmenteni és annak terhéről való törlését elrendelni kellett.

A pénzügyigazgatóság által a bélyeg- és illetékszabályok 117. §-a alapján megállapított rendbírság ellen a közigazgatási bírósághoz panasznak nincs helye. (Közigazgatási Bíróság 13.963/1927. P. szám.) A jelen esetben olyan rendbírságról van szó, mely a törvénykezési illeték-bélyegjegyek forgalomba bocsátása tárgyában kiadott 1922. évi 94.442. sz. pénzügyminiszteri rendelet alapján a kincstár megrövidítésére irányzott szándék nélküli szabálytalanság miatt állapítottatott meg, s a bélyeg- és illetékszabályok 117. §-ának rendelkezése szerint büntetendő.

A szóbanforgó rendbírság elleni panasz elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság hatásköre nem terjed ki.

Az 1896. évi XXVI. t.-c. 81. §-ának III. pontja a közigazgatási bíróság előtti eljárást csakis oly bírságok iránt hozott végzésekre vonatkozólag állapította meg, amelyeket a bélyeg és illeték törvények és szabályok alapján a m. kir. adóhivatalok szabnak meg, míg ellenben az olyan bírságok felülbírlására nézve, amelyeket az illetéktörvények és szabályok alapján a pénzügyigazgatóságok rónak ki, továbbra is azok a fórumok maradtak illetékesek, melyeket fennálló törvényeink kifejezetten megjelölnek.

Mínthogy pedig a bélyeg- és illetékszabályok 117. §-ában felsorolt esetekben, a 118. §-ban megállapított rendbírságokat a 117. §-ban hivatkozott 1883. évi XLIV. t.-c. 102. §-a értelmében elsőfokon a kir. pénzügyigazgatóság veti ki, s mert a pénzügyigazgatóságnak ez a határozata a hivatkozott 102. §. utolsó bekezdése értelmében a pénzügyminiszterhez fellebbezhető, s a fenthivatkozott rendelet a törvénykezési illetéknek okirati illeték bélyegjegyeivel történő lerovását a fentiek szerint elbírálandó szabálytalanságként rendbírsággal büntetendőnek mondta ki, az előadottak folytán a végzés rendelkező része szerint kellett határozni.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság április hó 25-én tartotta 1931. évi rendes közgyűlését amely az 1930. évi nyereséget 202.150.31 pengőben, az osztalékot pedig 15 pengőben állapította meg.